

Predica din Zurich - 30 mai 1993

.....

Să ne reîntoarcem la tema zilei, la ziua de Rusalii. Să începem privirea Cuvântului cu niște versete din Faptele Apostolilor capitolul 2, de la versetul 1 până la versetul 4: "În ziua Cincizecimii erau toți împreună în același loc. Deodată a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic, și a umplut toată casa unde ședea ei. Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei, și s-au așezat câte una pe fiecare dintre ei. Și toți s-au umplut de Duh Sfânt, și au început să vorbească în alte limbi, după cum le da Duhul să vorbească."

Rusaliile au fost o trăire, un fapt care aparține planului de mântuire, prin revărsarea Duhului Sfânt. Așa cum am reamintit deseori, Dumnezeu s-a arătat în trup, ca om, ca Emanuel - Dumnezeu cu noi -, pentru ca să desăvârșească eliberarea pe acest pământ și să împace întreaga omenire cu El însuși. Apoi a urmat a doua faptă din planul de mântuire, și anume, aceea ca Dumnezeu să locuiască prin Duhul Sfânt, în ceata răscumpărată prin sângele Său. Aceasta a fost ținta lui Dumnezeu.

Dacă privim în Vechiul Testament, putem citi în Geneza 6:3. Acolo Domnul Dumnezeu vorbește: "Duhul Meu nu va rămânea pururea în om." Dumnezeu ne-a mântuit, pentru ca Duhul Său cel Sfânt să locuiască în cei mântuiți. Dacă a venit Duhul Sfânt peste oameni în Vechiul Testament, atunci ei nu erau în stare să umble pe cărările lui Dumnezeu și de fiecare dată s-a întâmplat ca Domnul să facă un nou început. Dar abia în Hristos, când mântuirea a avut loc, o Cale nouă, adevărată, a fost zidită prin Acela despre care este scris: "El este începutul zidirii dumnezeiești" - creațiunea prin zămislire. Adam a fost un fiu creat al lui Dumnezeu, dar Isus Hristos este un Fiul zămislit al lui Dumnezeu. Așa cum a venit Duhul peste El, tot așa Duhul vine peste toți cei ce sunt născuți din Dumnezeu. Am face bine dacă am deschide inimile noastre astăzi și să spunem: "Credinciosule Dumnezeu, Tu să ne umpli cu Duhul Tău cel Sfânt așa cum ai făcut-o cu Biserica Ta la început!"

Aici în Fapte 2 este scris în versetele 16 și 17: "Ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel: "În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa visuri!" Noi credem cum o spune Sfânta Scriptură: dacă într-adevăr cade Duhul Sfânt, atunci se întâmplă un lucru supranatural. Atunci nu noi controlăm, ci Dumnezeu ne ia sub controlul Său; atunci Dumnezeu lucrează într-un mod supranatural în viețile noastre, așa cum s-a întâmplat și la început.

Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se peste ei. Nu există în noi un alt mădular care are nevoie atât de urgent de aceasta, precum este limba, căci limba face mult necaz. Dar dacă noi am devenit credincioși, atunci gura noastră să fie pusă în slujba lui Dumnezeu; atunci noi ar trebui să mărturisim despre ceea ce a făcut Dumnezeu în viețile noastre, despre înnoirea inimii și a întregii vieți, dar și străpungerea cu focul dumnezeiesc, pentru ca limba să fie pusă în slujba lui Dumnezeu.

Ei cu toții au fost umpluți cu Duhul Sfânt și au început să vorbească în alte limbi. Când s-a întâmplat acest lucru? După ce s-a împărțit câte o limbă ca de foc și s-a pus peste ei. Abia după aceea s-a împlinit ca mărturia să fie dată printr-o limbă care a fost curățită de focul lui Dumnezeu. Noi credem că Domnul este același ca și la început.

Noi lăsăm în stânga și în dreapta toate imitațiile și ne uităm doar la Dumnezeu într-o credință deplină. Noi știm că El lucrează astăzi așa cum a făcut-o și la început.

În versetul 33, din Fapte 2, putem citi: "Și acum, odată ce S-a înălțat prin dreapta lui Dumnezeu și a primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a turnat ce vedeți și auziți." Și acest verset are o importanță foarte mare.

Noi am vorbit, conform Galateni 4:28 sau Romani 9, căci noi suntem copii ai făgăduinței care cred Cuvântul făgăduinței și care au primit acest Cuvânt. Din acest motiv, noi avem o pretenție de la acest Duh al făgăduinței. Domnul nostru a spus înainte să fie înălțat în cer: "Rămâneți în Ierusalim, până veți fi îmbrăcați cu putere de sus". Ceea ce ei trebuiau să aștepte era făgăduința Tatălui. Noi am devenit fii și fiice ai lui Dumnezeu prin nașterea din nou și noi avem acest drept, așa cum Isus, Fiul lui Dumnezeu, a fost botezat și umplut cu Duhul Sfânt.

În această legătură, aș dori să citesc mărturia lui Ioan, și anume din Evanghelia lui Ioan, capitolul 1, versetul 31. Aici Ioan mărturisește: "Eu nu-L cunoșteam, dar tocmai pentru aceasta am venit să botez cu apă: ca El să fie făcut cunoscut lui Israel." Ioan a făcut următoarea mărturisire: "Am văzut Duhul pogorându-se din cer ca un porumbel și oprindu-se peste El. Eu nu-L cunoșteam, dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă mi-a zis: "Acela peste care vei vedea Duhul pogorându-se, este Cel ce botează cu Duhul Sfânt." Și eu am văzut lucrul acesta și am mărturisit că El este Fiul lui Dumnezeu."

Ce Cuvânt minunat! Planul lui Dumnezeu se petrece în Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Mai întâi, El a murit pentru noi pe crucea de pe Golgota, apoi El este Acela care botează cu Duh Sfânt și cu foc. Cerul s-a deschis și Duhul s-a pogorât - așa o scrie Ioan în Evanghelia lui.

Chiar dacă noi vorbim despre Domnul nostru cu privire la partea Lui pământească, El a fost om; El a fost născut pe acest pământ; EL a avut 12 ani, apoi a avut 30 de ani; El a îmbătrânit - și trupul Său, ca și al tuturor oamenilor a fost supus creșterii și îmbătrânirii. Dar peste acest trup a trebuit să vină Duhul Sfânt și să-l cuprindă, pentru ca acest trup omenesc să fie transformat prin puterea de înviere a Domnului nostru. Așa s-a și întâmplat! Din acest motiv, în învierea Lui este inclusă și învierea noastră, căci ce s-a întâmplat cu Fiul lui Dumnezeu, se întâmplă cu toți fiii și cu toate fiicele lui Dumnezeu.

Ioan Botezătorul spune aici: "Eu nu-L cunoșteam. Tocmai pentru aceasta am venit să botez cu apă, ca El să fie făcut cunoscut lui Israel." Mai departe Ioan a făcut următoarea mărturisire: "Am văzut Duhul..." Ce mărturie minunată este și aceasta.

Evanghelistul Ioan scrie într-un alt loc în scrisoarea lui: "Ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și ce am pipăit cu mâinile noastre cu privire la Cuvântul vieții... vă vestim și vouă." Aici Ioan Botezătorul, cel care a fost trimis ca să boteze cu apă, mărturisește că Dumnezeu i-a spus: "Acela peste care vei vedea Duhul pogorându-se și oprindu-se, este Cel ce botează cu Duh Sfânt."

Domnul lucrează și face totul: EL ne atrage la El, El salvează și vindecă, El ne eliberează, El botează cu Duh și cu foc. Aici, Ioan spune: "Am văzut Duhul pogorându-se din cer ca un porumbel și oprindu-se peste El."

Dragii mei, cerul este deschis, calea înspre Dumnezeu este liberă. Noi putem veni la tronul îndurării lui Dumnezeu și să primim iertarea păcatelor și fărâdelegilor noastre printr-o credință deplină. Nu mai există o dușmănie între noi și Dumnezeu. În Hristos, noi am fost împăcați cu Dumnezeu. Când a avut loc această împăcare, a avut loc iertarea păcatelor și fărâdelegilor noastre. Noi nu mai suntem străini și oaspeți, ci noi suntem cetățeni ai casei lui Dumnezeu. Locul nostru

nu este aici pe pământ, ci, cum spune un poet, patria noastră este acolo sus, acolo unde nu știi nimic despre necazuri. Iar în acest loc este spus că Ioan a văzut cum cerul s-a deschis și Duhul Sfânt s-a pogorât. El s-a coborât pe Fiul lui Dumnezeu.

Există un verset în Ioan 6:27: "Lucrați nu pentru mâncarea pieritoare, ci pentru mâncarea care rămâne pentru viața veșnică și care v-o va da Fiul omului; căci Tatăl, adică însuși Dumnezeu, pe El L-a însemnat cu pecetea Lui." Noi avem nevoie de pecetea lui Dumnezeu. Noi trebuie să avem siguranța, dovada din partea lui Dumnezeu că suntem primiți de El. Așa cum El a fost sfințit și pus în slujbă ca Fiul al lui Dumnezeu, tot așa ar trebui ca și noi, ca și copii ai lui Dumnezeu, să primim intrarea noastră în trupul Domnului, așa cum spune Pavel în 1 Corinteni 12:13: "Noi toți am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup."

Tot astfel cum El, care este capul, a fost umplut cu Duhul Sfânt și a primit pecetea lui Dumnezeu, la fel și noi, ca și fii și fiice ai lui Dumnezeu, trebuie să fim umpluți cu Duhul Sfânt și să primim pecetea lui Dumnezeu. Numai în acest mod o vom avea.

Pavel scrie în 2 Corinteni 1, de la versetul 20: "În adevăr, făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt "da", de aceea și "Amin", pe care-l spunem noi, prin El, este spre slava lui Dumnezeu. Și Cel ce ne întărește împreună cu voi, în Hristos, și care ne-a uns, este Dumnezeu. EL ne-a și pecetluit și ne-a pus în inimă arvuna Duhului." Ce Cuvânt minunat este și acesta!

Eu cred că fratele Graff a fost cel care mi-a exprimat gândul că nu este îndeajuns să auzim doar niște cuvinte, ci noi trebuie să fim o parte a acestei lucrări. Noi suntem o parte a lucrării lui Dumnezeu de mântuire, noi suntem o parte a Bisericii, noi suntem o parte a Miresei Domnului. Din acest motiv, trebuie să aibă loc o unire între Mire și Mireasă, în Cuvânt și în Duh, nu doar în Cuvânt, ci și în Cuvânt și în Duh.

Cuvântul, ca și literă, poate să fie interpretat cu ajutorul minții. Din cea mai mare descoperire, poți face o cunoștință mintală, cu care te poți și certa. Dar Dumnezeu nu dorește acest lucru, ci El dorește ca Cuvântul Lui întreg, cu toate făgăduințele care sunt cuprinse în Cuvântul Său, să fie împlinite prin noi, astfel ca noi să fim scrisoarea scrisă a lui Hristos - nu doar scrisoare scrisă bisericii din Corint, din Efes sau din Filipi, ci, dacă frații și surorile din biserici separate au trăit ceea ce au scris apostolii, prin care au primit acces prin Hristos, atunci ei sunt dovada lui Dumnezeu că Dumnezeu și-a împlinit Cuvântul Său aici pe acest pământ în mijlocul celor ce sunt ai Lui. La fel cum în Hristos, Mântuitorul nostru, s-au împlinit toate cuvintele care s-au referit la El, tot așa trebuie să se îplinească cu noi și în noi fiecare cuvânt, prin îndurarea Lui.

Pavel, care a lucrat după porunca lui Dumnezeu și care i-a învățat pe credincioși, ne-a scris: "În El - în Isus Hristos - toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt "da" și "Amin", pe care-l spunem noi spre slava lui Dumnezeu", - deci, prin noi, nu fără noi, ci prin noi. Dumnezeu nu poate să lucreze pe lângă noi. EL trebuie să-și îplinească voia Lui cu noi pe acest pământ. Dar noi dăm cinste Domnului nostru, Lui, care a zis: "Acesta este sângele legământului celui nou." Toate făgăduințele Lui sunt "da" și "Amin"; EL le și îplinește.

Eu recitesc încă o dată: "În adevăr, făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt "da", de aceea și "Amin", pe care-l spunem noi, prin El, este spre slava lui Dumnezeu." Următorul verset este, de asemenea, foarte important: "Și Cel ce ne întărește împreună cu voi, în Hristos, și care ne-a uns, este Dumnezeu."

În Vechiul Testament, împărații și preoții erau unși. Ei erau puși în slujba lor în fața lui Dumnezeu. În Noul Testament, noi suntem un popor de împărați și preoți și noi trebuie să fim unși cu Duhul Sfânt, ca să ne putem ocupa locul în cadrul Trupului lui Isus Hristos.

Voi cunoașteți cu toții predica pe care a ținut-o fratele Branham cu privire la Mesia - Unsul. Acolo el spune: "EL, Domnul nostru, este Unsul, iar noi suntem unșii, pentru că noi suntem unși cu același Duh Sfânt și am primit aceeași putere a lui Dumnezeu, iar dacă acest lucru nu s-a întâmplat cu cineva, atunci să se întâmple în curând." Acest lucru îl putem citi și în alte versete biblice: "Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus dintre cei morți va învia și trupurile voastre muritoare din pricina Duhului Său care locuiește în voi." Mai departe noi am citit că, după ce am primit Cuvântul adevărului, El ne-a pecetluit cu Duhul Sfânt, făgăduit pentru ziua eliberării trupurilor noastre."

Fratele Branham a mai reamintit aproape la sfârșit: "Unii vor avea pecetea lui Dumnezeu, iar ceilalți vor avea icoana fiarei." Unii sunt legitimați, unși de Dumnezeu și zidiți pe Hristos în Cuvântul adevărului. Cum am citit în introducere în Efeseni 1, El nu ne-a chemat doar, ci ne-a rânduit dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale. Iar după ce am primit Cuvântul adevărului, El ne-a pecetluit cu Duhul Sfânt, făgăduit pentru ziua eliberării trupului nostru.

Dragii mei, permiteți-mi să vă mai fac o dată atenți. Nu este de-ajuns ca noi să discutăm doar într-un mod teoretic despre astfel de versete biblice, ci noi să-I spunem Domnului prin credință: "Dumnezeule veșnic credincios, eu vreau ca Tu să-Ți împlinești Cuvântul făgăduinței, Cuvântul adevărului pe care noi l-am primit și l-am crezut. Tu, Doamne, prin Duhul adevărului, prin ungerea cu Duhul Sfânt să pecetluiești acest Cuvânt în mine, să pui pecetea Ta ca semn că Tu m-ai primit și că eu am devenit proprietatea Ta veșnică. Aici ne este spus că El este Cel care ne-a pecetluit și ne-a pus în inimi arvuna Duhului.

Dragi frați și surori, vă rog frumos credeți-mă: noi cu toții avem nevoie de un botez adevărat cu Duh și cu foc, o trăire adevărată cu Dumnezeu care ne schimbă în adâncul inimilor noastre, și avem nevoie să ne punem în slujba Duhului și să ne zidim pe Isus Hristos, Domnul nostru, ca nimeni să nu ne mai poată mișca în stânga și în dreapta, ci noi, cu adevărat, să fim zidiți ca o stâncă, conform Cuvântului Domnului nostru. Noi să ne asemănăm cu un om care și-a zidit casa pe stâncă, nu pe nisip. Dacă vine ploaia, dacă bate vântul și vine furtuna, pe noi să nu ne deranjeze, pentru că suntem zidiți puternic, ca și o stâncă. Dorim cu toții acest lucru? Avem în inimile noastre dorința pentru acest lucru, astfel ca Dumnezeu, așa cum a trimis la început ploaia timpurie, să dea și ploaia târzie, o revărsare adevărată a Duhului Sfânt, o lucrare a lui Dumnezeu din cer la care toți să avem parte, pentru ca Duhul lui Dumnezeu să se poată revărsa peste tot poporul lui Dumnezeu și toate limbile să fie străbătute de acest foc, astfel ca mărturia noastră să aibă putere de străpungere și ca Duhul să poată lucra, iar noi să nu dăm doar niște cuvinte ca mărturii, ci Dumnezeu să lucreze personal și să-și dovedească Cuvântul pe care noi îl credem și îl vestim.

Noi ne gândim și la o altă expresie a fratelui Branham din predica "Restituirea". Acolo el spune: "Când Domnul a zidit Biserica, ea a fost în felul cutare și cutare." El spune toate detaliile care au fost în Biserica dintâi, apoi spune foarte simplu: "Dacă Dumnezeu dă din nou viață Bisericii Sale, atunci va fi ca la început. Ea va fi înarmată cu aceeași putere, aceeași învățătură, același botez - totul va fi cum a fost la început." Așa trebuie să fie și la sfârșit. Credeți cu toții? Eu o cred din toată inima, pentru că El este același și își va duce la împlinire făgăduința Lui.

Necredința este un rău doar pentru cel care nu crede, dar credința îi va ajuta pe toți cei care L-au crezut pe Dumnezeu. Eu cred că și noi facem parte din rândul celor care cred.

În Romani 8:23 citim: "Și nu numai ea - creațiunea - dar și noi, care avem cele dintâi roade ale Duhului, suspinăm în noi și așteptăm înfierea, adică răscumpărarea trupului nostru." Arvuna, noi am primit-o deja, dacă Duhul Sfânt poate locui în noi. Una este înnoirea și nașterea din nou

prin Duhul, iar cealaltă este umplerea aceleiași vas cu același Duh Sfânt. Dacă noi privim versetele biblice care fac parte din acest context, atunci suntem bucuroși.

Dumnezeu nu dorește ca unul sau altul să ducă lipsă de untdelemn la revenirea Marelui. EL dorește ca lămpile noastre să fie pline, dar mai dorește ca și vasele să fie umplute cu untdelemnul Duhului Sfânt. Noi să fim niște oameni care îl așteaptă pe Domnul lor, niște oameni care nu doar așteaptă, ci care sunt chemați afară și pregătiți, ale căror lămpi sunt pregătite și curățite, niște oameni care au ascultat chemarea și care o dau mai departe, spunând: "Marele vine, sculați-vă ca să-L întâlniți!" Noi dorim să facem parte din rândul celor care nu duc lipsă în acel moment când Domnul va reveni.

Chiar dacă noi nu înțelegem acest lucru întotdeauna, permiteți-mi să spun că noi nu trăim niciodată prea mult cu Dumnezeu, ci se poate întâmpla să avem prea puțin din partea lui Dumnezeu. Dar acest lucru nu trebuie să se întâmple. Noi am primit vestirea întregii Evanghelii cu toate făgăduințele. Făgăduințele acestea, noi nu doar le-am auzit, ci ele trebuie să devină o realitate în viețile noastre. Vă rog frumos credeți-mă: la revenirea Domnului, mulți vor avea prea puțin.

Fratelui Branham, care a fost un bărbat trimis de Dumnezeu, - noi credem acest lucru - i-a fost spus: "Precum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Isus Hristos, tot așa ești trimis tu cu un mesaj care va precede cea de-a doua venire a lui Isus Hristos." Dacă noi știm și credem acest lucru, atunci trebuie să existe o restituire în cea dintâi stare a Bisericii. Dumnezeu nu poate să lucreze pe lângă noi, ci El trebuie să-și împlinească Cuvântul în toți cei care cred Cuvântul. Iar dacă noi suntem copii ai făgăduinței și dacă am primit aceste făgăduințe în inimile noastre, atunci Dumnezeu păzește asupra Cuvântului Său ca să-l împlinească în toți acei care cred acest Cuvânt așa cum este scris.

În această legătură, haideți ca să uităm tot ceea ce am știut sau am gândit noi în trecutul nostru! Să uităm, și să spunem: "O, Doamne, învață-mă Tu! Eu doresc să gândesc biblic, eu doresc să cred biblic și așa dori să cred ceea ce ai făgăduit Tu." Noi venim din diferite direcții de credință, iar câteodată în capul nostru mai umblă câte o cunoștință. Dar noi dorim să fim învățați de Dumnezeu, binecuvântați și unși de El; dorim să fim dedicați Lui. Noi dorim să fim un popor adevărat de împărați și preoți, care îl cinstesc pe Dumnezeul nostru și care trăiesc tot ce a făgăduit El.

Să citim și acel verset din Efeseni 4:30: "Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluit pentru ziua răscumpărării. Orice amărăciune, orice iuțime, orice mânie, orice strigare, orice clevetire și orice fel de răutate să piară din mijlocul vostru. Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși, și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos."

Ce Cuvânt minunat! Noi mulțumim Domnului, Dumnezeului nostru, pentru tot Cuvântul profetic, și noi Îi mulțumim, de-aseenea, pentru toată învățătura clară, pentru toate scrisorile apostolilor; noi Îi mulțumim pentru Vechiul și Noul Testament.

În Vechiul Testament, El a vorbit prin prorocul Ioel: "După acele zile voi turna Duhul Meu peste orice făptură", iar de Rusalii, Petru se referă în predica lui, exact la acest Cuvânt din prorocul Ioel. El spune întregului popor: "Oamenii aceștia nu sunt beți, cum vă închipuiți voi, căci nu este decât al treilea ceas din zi. Ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel." Și toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt "da" și "Amin", prin Isus Hristos, Domnul nostru.

Peste El, Cel dintâi născut, cerul s-a deschis; peste El s-a pogorât Duhul Sfânt, astfel ca toții copiii lui Dumnezeu să poată fi botezați cu Duhul Sfânt. Ioan a zis: "Eu vă botez cu apă spre

pocăință, dar Acela care vine după mine este mai mare decât mine; El vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc."

Eu o mai repet încă o dată și doresc să subliniez acest lucru încă o dată: este posibil ca noi să avem prea puține trăiri cu Dumnezeu, dar nu se va întâmpla să avem prea multe trăiri cu Dumnezeu. Din acest motiv, să ne rugăm și să credem în continuare.

Eu cunosc unele feluri de gânduri care își dau târcoale: dacă eu mă mai rog pentru un lucru oarecare, aceasta este ca și când eu nu aş crede și nu aş fi primit-o. Nu, noi trebuie să punem la o parte acest gând. Cine cere conform Scripturii, acela nu cere în necredință, ci acela cere prin credință, astfel ca Cuvântul făgăduinței să se îplinească în el, în ea și în noi. În acest punct, noi dorim să ne rânduim corect gândurile, pentru ca Dumnezeu să poată merge mai departe cu noi și să ne binecuvânteze pe toți, să ne dăruiască o nouă trăire de Rusalii, o revărsare adevărată a Duhului Sfânt, care este însoțită de o lucrare supranaturală a lui Dumnezeu. Atunci nu mai lucrează oamenii, ci Dumnezeu însuși lucrează în oamenii respectivi, în oamenii plăcerii Sale; atunci El își exprimă plăcerea Lui față de tine și de mine, așa cum a făcut-o deja la început. Petru a zis: "Noi am auzit această chemare din cer, și anume: "Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea." Cerul s-a deschis, Duhul s-a pogorât, glasul a fost auzit de toți: "Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea."

Dumnezeu să țină deschis cerul și peste noi, pentru ca și noi, ca fii și fiice ai lui Dumnezeu, să-L credem pe El, pentru ca Duhul să poată să se pogoare în același mod și să rămână peste noi, tot așa cum este scris în Evanghelia lui Ioan și cum am citit-o înainte. Nu doar o înviare trecătoare, ci Duhul, așa cum o spune Domnul nostru în Ioan 14 și 16: "Acela care rămâne la voi în vecii vecilor, astfel ca voi să fiți tot timpul conduși de Duhul lui Dumnezeu" și să ne punem la dispoziția Lui ca o mărturie permanentă a Lui pe acest pământ, ca niște copii adevărați ai lui Dumnezeu. Noi trăim pe acest pământ ca să stăm la dispoziția Lui. EL, care ne-a răscumpărat, care ne-a vorbit prin Cuvântul Său și a dat făgăduințele, El să ne dăruiască îndurarea Lui și El să ne dăruiască acea credință ca să credem că toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt "da" și "Amin" în El. În El a fost făcut legământul cel nou, în sângele Lui, pe crucea de pe Golgota, și toți copiii noului legământ au parte de tot ce a făgăduit Dumnezeu și au parte de tot ce face Dumnezeu. Lui, Dumnezeului Atotputernic, Îi aducem în această zi mulțumirile noastre, fiindcă El este același și El va face același lucru acum la sfârșit, pe care l-a făcut la început. Cinste Numelui Său!

Să ne ridicăm și să mulțumim cu toții Domnului. Credinciosule Domn și Dumnezeu, deschide Tu acum toate inimile și toate gurile, atinge Tu toate buzele! Noi Îți mulțumim pentru scumpul și sfântul Tău Cuvânt. Noi Îți mulțumim pentru toate făgăduințele care sunt cuprinse în acest Cuvânt. Noi Îți mulțumim că toate făgăduințele Tale sunt "da" și "Amin", în Tine, în Domnul nostru iubit, care, pe crucea de pe Golgota a murit ca Miel al lui Dumnezeu și a vărsat sângele Său. Noi Îți mulțumim pentru eliberare. Îți mulțumim pentru că Tu Te-ai făcut om din cauza oamenilor. Noi Îți mulțumim că Duhul Tău nu a rămas înjosit mai mult în om, căci Tu ai o ceată răscumpărată prin sângele Tău, ai niște oameni umpluți cu Duhul Tău. Dăruiește-ne credința necesară, ca noi să putem veni și să putem vorbi cu Tine. O, Dumnezeule credincios, permite să se întâmple acum, astfel ca noi să fim împreună într-un gând, cum a fost la început, de Rusalii, și să fim uniți în rugăciune, într-o așteptare ca cerul să se deschidă și Duhul lui Dumnezeu să se pogoare, iar noi să fim umpluți cu toții de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu.

Credinciosule Dumnezeu, dăruiește-ne acum împlinirea acestei rugăciuni. Permite ca această rugăciune să se ridice la tronul îndurării Tale. Dumnezeule veșnic credincios, noi am auzit Cuvântul adevărului. Pecetluiește acest Cuvânt în mijlocul ucenicilor Tăi, în noi. Dăruiește-ne pecetea Ta, așa cum ne-ai dăruit și Cuvântul Tău și l-ai descoperit prin ungerea Duhului Tău. Iubite

Domn, Tu ești prezent, Tu ești aproape de noi. Noi îți mulțumim pentru acest lucru și Te lăudăm și Te slăvim, lăudăm Numele Tău cel minunat. Mare Dumnezeu, Tu știi cât de slab sunt eu în trup, dar noi cu toții știm cât de puternic ești Tu, Dumnezeul Atotputernic, Creatorul cerului și al pământului, care poartă întregul univers prin Cuvântul Lui; dar și pe noi Tu ne-ai purtat. Noi cu toții Îți mulțumim pentru că ne-am putut aduna în prezența Ta, ca să ascultăm Cuvântul Tău adevărat și clar. Tu ni l-ai dăruit sub ungerea Duhului Sfânt și ni l-ai descoperit.

O Doamne, cerul este deschis, Duhul s-a pogorât! Noi suntem aici! Vino și locuiește Tu în noi toți. Noi Îți mulțumim pentru acest lucru și lăudăm Numele Tău minunat, acum și în vecii vecilor. Aleluia! Amin!

Credeți cu toții acest lucru? Amin! Cerul este deschis. Dumnezeu a vorbit cu noi. EL a înviat Cuvântul Său prin Duhul Sfânt. Domnul este prezent. EL va împlini totul.

Amin!